

Adam Waluś, Jerzy Okulicz

Regów, gm. Baranów, woj. skierniewickie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 13, 267-268

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nictwem SSP "Universitas" w Warszawie.
Pierwszy sezon badań. Stanowisko piaszkowe
z okresu neolitu.

Stanowisko położone jest około 550 m na północny wschód od północno-wschodniego krańca wsi Pianki na piaszczystej wydmie leżącej na wysokim tarasie Narwi, około 250 m na północny zachód od prawego brzegu starego koryta tej rzeki. Powierzchnia stanowiska wynosi około 32000 m². Występujący na nim materiał ma charakter wielokulturowy. W roku bieżącym przebadano obszar 3,5 ara.

W centralnej i zachodniej części stanowiska odkryto pozostałości osadnictwa neolitycznego, zaliczanego do tzw. "kręgu kultur strefy leśnej" Europy Wschodniej. Wystąpiła tu krzemienica o średnicy około 7,5 m z paleniskiem w części centralnej. Materiał w niej zlokalizowany kulturowo ma charakter jednorodny. Wśród narzędzi krzemiennych dominują drapacze, skrobacze i rylce, nieliczne są natomiast półtylczaki i tylczaki, wióry o zaretuszowanych bokach oraz pazury. Rdzenie - głównie jednopiętowe wiórowe i wiórowo-odłupkowe. Między zabytkami krzemiennymi wystąpiły drobne kości zwierzęce oraz 3 fragmenty ceramiki.

W wykopie II, zlokalizowanym w południowo-wschodniej części stanowiska zabytki krzemienne i ceramiczne wystąpiły w dwóch warstwach ciemnożółtego piasku rozdzielonych warstwą humusu pierwotnego. Istnieje więc możliwość wydzielenia dwóch lub nawet trzech poziomów osadniczych, z których najstarszy może być związany z osadnictwem mezolitycznym. Pozostałe dwa reprezentują osadnictwo kultur strefy leśnej.

W warstwie ziemi ornej oraz w próchnicy leśnej wystąpiły na prawie całym stanowisku pojedyncze fragmenty naczyń z późniejszych okresów chronologicznych /wczesna epoka brązu, okres wpływów rzymskich/.

Badania będą kontynuowane.

REGÓW, gm. Baranów
woj. skierniewickie
Stanowisko 2

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii
Zakład Badań Archeologicznych
SSP "Universitas"

Badania prowadził mgr Adam Waluś przy konsultacji naukowej doc. dr. hab. Jerzego Okulicza. Finansowała CMK w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu późnolateńskiego i późnorzymskiego.

Badania na stanowisku 2 w Regowie miały charakter ratowniczy. Stanowisko położone jest na rozległej wydmie piaszczystej otoczonej od strony północnej i zachodniej podmokłymi łąkami. Projektowana budowa przecina wydmy z północy na południe i przebiega mniej więcej przez najwyższą partię wydmy. Badaniami objęto pas 70 x 300 m. W pierwszym sezonie badania skoncentrowano w północnej części odcinka i zbadano obszar o powierzchni 5000 m². Odkryto łącznie 250 obiektów i wyeksplorowano je w całości. Uchwycono północny skraj osady i rozpoznano częściowo jej partię centralną.

Do najciekawszych obiektów zaliczyć można owalną w rzucie jamę o nieznacznej miąższości, w której znaleziono ponad 300 bryłek bursztynu ze śladami obróbki oraz 10 całkowicie i częściowo zachowanych krążkowatych paciorków bursztynowych. Nieliczny materiał ceramiczny z tego obiektu pozwala odnieść go do schyłkowej fazy późnego okresu lateńskiego.

Poza jamami o różnym kształcie i przeznaczeniu odkryto także kilka obiektów mieszkalnych /półziemianki i budowle naziemne/ oraz dwie studnie jedną o konstrukcji kamiennej, drugą drewnianą. Obie studnie zostały częściowo zbadane.

Do ciekawszych obiektów należy także prostokątny piec wapienniczy. Górną partię wypełniska tworzyły duże bryły polepy z licznymi odciskami belek zapewne po naziemnej konstrukcji pieca. Pod warstwą polepy znajdowały się dwie warstwy wapna o miąższości około 20 cm przedzielone kilkucentymetrowymi warstwami spalenizny. W partii przydennej wystąpiły pojedyncze ułamki ceramiki. Ponadto znaleziono: brązową i żelazną fibulę, fragment brązowej klamry do pasa, nóż żelazny, narzędzia kościane i rogowe, a także ułamki ceramiki toczony. Wystąpiły także pojedyncze krzemienie kultury janisławickiej oraz ułamki naczyń kultury łużyckiej z późnego okresu halsztackiego.

Na podstawie uzyskanych materiałów osadę datować można wstępnie na późną fazę późnego okresu lateńskiego i późny okres wpływów rzymskich.

Badania będą kontynuowane.

STOŁPIE, gm. Nowosiółki
woj. chełmskie

Uniwersytet
im. Marii Skłodowskiej-Curie
w Lublinie
Zakład Archeologii Polski

Badania prowadziła mgr Irena Kutylowska.
Finansował Wydział Kultury UW w Chełmie.
Trzeci sezon badań, Gródek wczesnośrednio-
wieczny XI-XII w.

Badania archeologiczne w 1978 roku miały na celu:

1. przebadanie sondażem terenu na wschód od wieży w celu uchwycenia ewentualnej fosy;
2. odsłonięcie odsadzki fundamentowej wieży w środkowej partii ściany zachodniej.

Ad. 1. Wykop sondażowy długości 5 m /do ogrodzenia prywatnej posesji/ szerokości 1,5 m założono w przedłużeniu wykopu 9 w kierunku wschodnim i oznaczono jako wykop 9B. W końcowym odcinku wykopu, w odległości 3 m od ściany wschodniej wieży i 6 m od podstawy gródka uchwycono obniżenie - wkop wykonany w calcu. Wyraźnie pionowo wyprofilowane w marglu kredowym /warstwa VII/ obniżenie, którego dno lekko opada w kierunku wschodnim wypełnione jest przemieszaną czarną ziemią /rędzina - w. VI/ z domieszką marglu kredowego. Ponieważ strop obniżenia wiąże się z warstwą VI - calcową i łącznie z nią przykryty jest warstewką